

му чловѣку кой-то е сторилъ иста-та погрѣшка.

Паме. Нема ли убо веке нѣкоя надежда за прощеніе-то несчастнаго моего отца ?

Арт. Не е толико лесно, но не е и безъ надежда. Супругъ твой има добри пріатели; отъ моя страна и азъ ще ся постарая съ него заедно за да придобіеме прощеніе-то му и надѣвамся че послѣ мало ще го сполучиме.

Паме. О дано скоро това стане ! Отець мой е нетерпѣливъ какво-то и азъ. Мое-то въ Лондонъ пребываніе по настоящему мя отегчава. Милордъ, супругъ мой обѣщава ми ся да мя заведе на Контето Линколнъ; но ако тая работа не земи конецъ отшествіе-то наше ще остане назадъ и треба съ неблагоприятіе да остана тука.

Арт. Защо убо твое-то въ Градъ-атъ пребываніе не тя възблагодарява ?

Паме. Въ нѣколко-то дни, послѣ женидбѣ-та моя, имахъ много причини за да ся печала.

Арт. Прелюбезнѣйшій твой супругъ негли не тя удоволствова съ оная любовь съ